

cōcedit annihilationem et negat creationem.

¶ Ad nonū dicitur q̄ actus quo ad subā pri⁹ est a deo nō aīit quo ad eius deformitatem Sed cōtra dicitur forinitas ē quali forma peccati ergo nō pōt esse deformitas ab vno actore et subā ab alio. Similiter posset argui de macula q̄ videtur esse a sola creatura. Itē deformitas accidit effectui dei ergo videtur produci a deo p accidēs. Respondet. S. T. de potētia. q. 3. ar. 6. ad 21. q̄ illa rō pcedit de duob⁹ agēti⁹ oīno disparatis. Deinde dicit q̄ macula nō ponit naturā aliquam in aīa. Deinde dicitur q̄ nō est prius formā pducī ab agente naturali q̄ eam esse in iūcto. Si dicatur. Accidens est prius iūcto ergo in illo priori potest deus supplere eam materialem vt producat ab agente naturali. Negatur p̄a sed a seipso potest.

¶ Ad decimū dicitur q̄ forma non per se generat nec fit color s̄ coloratū. 7. metaphysice licet anima rationalis per se fiat. s. t. de po. q. 3. articulo. 9. tamē nec generatur per se nec per accidens. s. t. libro scđo cōtra gentiles. c. 87. si dicatur quomodo q̄ materia dicitur esse creata iecūdu. s. t. dicitur q̄ ibi creatur capitur vt distinguitur cōtra increatum est ergo pot⁹ cōcreata tñ scđm phm generatur et corrūpitur per accidens sicut diceretur muscū corrūpi p accidens q̄ est in aliquo quod corrūpitur sic etiā materia quia aliquid est in ea qd fit vel corrūpitur. Nec tamē materia nec forma nec accidens p̄prie fit. s. t. de po. q. 3. ar. 1. 12. Et tamē magna difficultas quomō homo generat homines si non producat aīam rationalem aliquo modo que tñ scđm theologos creatur sed de hoc postea. Deinde dicit q̄ licet forma dicatur terminus quo loquēdo tñ de termino quod post. s. t. in. 1. di. 5. q. 3. p̄ se terminus oīs mor⁹ est totū cōpositū non absolute sed sub tali esse accidentali vt fortis acquirens albedinem fit albus vel habens hanc albedinem sed contra illud fit per se primo quod fit secundum se et quodlibet sui sed totum compositum non fit secundum se et quodlibet sui ergo non fit per se primo. Negatur maior sed illud fit per se primo quod per se subsistit et tale est totum compositum. Deinde dicitur q̄ quātū ad existere forma sicut et materia est posterior toto cōposito q̄ esse est prius totius et quando dicitur q̄ cā pcedit effectum verus est quo ad suam naturam et nō quo ad existere. S̄ cōtra. Existere conuenit supposito per formam ergo prius conuenit forme. Negatur consequentia.

¶ Ad undecimū dicit. S. T. de potētia. q. 3. ar. 8. 5. licet in natura nō iūeniat principium efficiens respectu formarum artificialium tamen huiusmodi forme non excedūt nature ordinē sicut ḡa ymo infra subsistunt quia omne naturale est nobilius q̄ artificiale. Ad aliud dicitur q̄ ex contrariis fit aliquid p accidēs p se aut fit aliqd ex s̄bo qd ē in potentia i creatiōe aut nihil ē s̄ potētia et iō nulli x̄tuti create p̄uēire p̄t Ad aliud negat p̄sequētia q̄ itelligētia nō ē pducibilis nisi p creationē. Ad aliud negat maior.

¶ Ad duodecimū dicitur q̄ nō ens simpliciter pōt dicere duo vno modo non ens vniuersaliter et sic nō tenet similitudo. Alio modo non ens in actu. Et sic bene ex non ente simpliciter aliquid fit a solo deo et non a creatura. Ad aliud dicitur q̄ veritas est in intellectu. Ad aliud dicitur q̄ deus non posset corrumpere subiectum quando calor producit ab agente naturali. Ad aliud dicit. San. T. 3. quest. 77. ar. 5. q̄ quantitati dimensue panis et vini dat q̄ sit pri-

mum subiectū subsequentiū formarū. Et sic supplet vicē materie. Sed dices. Cum illa quantitas nō ponatur in sequenti materia nec accidētia in ea recepta quomodo potest agens naturale per illam actionem pducere materiā q̄ in primo instanti esse vermis geniti ipse non educitur de potentia alicuius materie. Nec materia eius p̄fuit ergo totaliter fit ex nichilo quia non fit per se ex quātitate pcedente cum non sit pars eius nec materia eius fit per se ex aliquo ente in potentia nec p̄fuit.

¶ Ad. 13. dicit adam q̄ deus nō posset generare lumen sine sole sed productio luminis sine sole a deo esset creatio. Sed aliter dicitur q̄ deus potest lumē creare in aere non autem sol quia potest producere tale lumen sine dependentia ad subiectum vel primo attingere lumen q̄ subiectum. Alij dicunt lumen sic non esse creabile.

¶ Finis primus phisicorum

Incipit secundus liber phisicorum.

¶ Textus Forū que sunt. 7c.



¶ Circa secundū librum phisicorum queruntur. 57. Primo an forma sit magis natura q̄ materia. scđo. An phisica differat a mathematica. tertio. An sint quatuor cause se. quarto An agētia naturalia producant formas substantiales. quinto. An artificialia distinguantur a naturalibus secundum rem.



¶ P̄ primū sic proceditur videtur q̄ forma non sit magis natura q̄ materia quia in artificialibus materia est tota subā et tota natura rei ergo etiam ita est i natura lib⁹ q̄ ars imitat naturā. S̄. 3. ē phis.

¶ Respondeo dicendum q̄ in hoc scđo. Primo determinatur de quibus considerat scientia naturalis. Secundo ex quibus demonstrat. Primo ergo ostendit quid sit natura diffiniens eam q̄ nichil aliud est q̄ principium motus et quietis in eo in quo est primo et per se et non secundum accidens. Naturalia differunt a non naturalibus inquantum habent naturam sed non differunt a nō naturalib⁹ nisi inquantū habent principium motus a seipsis unde animalia dicuntur esse natura. Et similiter elementa et differunt ab hīs que nō sūt a natura quia habent principium motus. Quedam quidē scđm locum vt graua et leuia et corpora celestia. Quedam scđm augmentum et decrementum vt aīalia et plante. Queda secundū alterationem vt corpora mixta. Alia sunt que non sunt a natura vt lectulus et indumentum que sunt ab arte nec habent in se principium mutationis nisi per accidens inquantum materia et substantia corporum artificiatorum sunt res naturales et sic cultellus mouetur deorsum. **¶** Actandum preterea q̄ in diffinitione nature ponitur principium quasi genus secundum. San. T. et non aliquid absolutū quia nomen nature importat habitudinem principij quia enim nasci dicuntur ea que generantur coniuncta generanti vt patet in plantis et animalibus. Ideo principij generationis vel motus natura nominatur unde deridendi sunt qui volentes diffinitionem aristotelis corrigere naturam per absolutū diffiniunt dicentes q̄ natura est vis insita reb⁹ vel aliquid huiusmodi dicitur autem principium et causa ad designandū q̄ non omniū motū natura est eodem modo principium. Dicit autē mouendi et quiescendi in termino ad quē nec illa quies opponitur